

[Erik Eriksen.]

ikke må kunne hindre livsvigtige virksomheder i at gå deres gang.

Jeg ved ikke, hvor langt man er nået i arbejdsretskommissionen. Jeg ved ikke, om der foreligger noget positivt, men skulle det være tilfældet, hører jeg til dem, der gerne vil have det frem nu; noget må der vel være på indeværende tidspunkt, måske endda så meget, at det er anvendeligt allerede nu. Derfor spørger jeg.

Jeg savner også klare regeringsudtalelser om nødvendigheden af at øge produktiviteten. Jeg minder om, at der for nylig er forelagt to rapporter om vellykkede og produktivitetsfremmende lønsystemer. Det siger noget, at arbejderne på de 3-4 største virksomheder inden for den keramiske industri i januar kvartal i år havde en merfortjeneste på 230 000 kr. som følge af lønsystemets omlægning og som følge af den øgede produktion. Også kødindustriens ordning, med en garanteret normalløn plus et bonussystem, må være en overvejelse værd; også her taler man om en yderst tilfredsstillende omlægning.

Det er noget meget væsentligt, at både produktionen og produktiviteten sættes i vejret. For nu at komme de kredse, som eventuelt vil misforstå mig, i forkøbet vil jeg gerne understrege, at lige så megen vægt jeg lægger på øget produktion og øget produktivitet, lige så vigtigt er det efter min mening, at lønnen stiger rimeligt i forhold til den større arbejdsydelse.

Jeg savner også en udtalelse om mulighederne for at lempe den kreditstramning, der gennem adskillige år har øget erhvervslivets omkostninger og vanskeliggjort investeringerne. Jeg forstår, at regeringen fortsætter arbejdet med den skattereform, som jo åbenbart har været forelagt folketinget ikke mindre end 4 gange uden at være gennemarbejdet efter kritikken her i tinget. Det, der interesserer mig, er, hvilke forslag man på dette område har til lettelse af investeringerne. Jeg er enig i, at afskrivningsreglerne o. s. v. er blevet forbedret, men det er jo almindelig kendt, at skatterne i de senere år — og ikke mindst tvangslånet — har umuliggjort det for mange virksomheder at øge deres investeringer i det omfang, der var ønskeligt, i mange tilfælde også nødvendigt.

Lad mig kort sige, at det på sin vis har undret mig, at regeringserklæringen ikke indeholdt ét ord om konkrete civile besparelser. Netop en flertalsregering skulle dog have store muligheder på dette område. De to små regeringspartier har fra tid til anden talt højt og længe om sådanne besparelser, men der var ikke noget om det i regeringserklæringen, og det er måske derfor ikke socialdemokratiets politik.

Lad mig også lige nævne, at vi fra vor side gerne vil medvirke til en forbedring af grundværdistigningsloven, men vi kan ikke medvirke til den bebudede udbygning. Det samme gælder den varslede grundskyldsordning. Det gør mig ondt at måtte sige dette, eftersom de 6 linjer i redegørelsen, der omhandler disse punkter, så vidt jeg kan se, er det eneste, retsforbundet har fået med i regeringsudtalelsen.

Derimod har det glædet mig, at regeringen tager positiv stilling til forslaget om garantiordninger for boligbyggeriets finansiering. Jeg har selv tidligere peget på denne mulighed som en overgangsordning. Nu er det jo ikke meget, regeringen oplyser om sine hensigter, men der foreligger forskellige ministerudtalelser, som jeg har set gengivet i forskellige blade, der siger betydelig mere end åbningstalen. I Jyllands-Posten for 15. september har den højtærede arbejds- og boligminister talt om betydningen af en flerårig boligstøttelov, således at byggeriet ved, hvad det har at rette sig efter i en længere årrække. Ministeren har endvidere ventileret tanken om en ren social linje i byggestøttelovgivningen. I det radikale Holbæk Amts Venstreblad for den 12. september så jeg, at den højtærede landbrugsminister åbenbart deler denne opfattelse, idet han nævner, at der forberedes en normalisering af boligbyggeri, så kun de mest trængende hjælpes. Det er synspunkter, som i høj grad finder gehør inden for venstre. Venstre har arbejdet for disse ting ved den sidste revision af denne lovgivning, så jeg kan give principiel tilslutning til de synspunkter, jeg her har fremdraget.

Lad mig så tilføje, at jeg under opremsningen af de socialt betonedede forslag egentlig savnede en udtalelse om, at regeringen ville gennemgå hele sociallovgivningen. Jeg tror, at langt ind i de tre regeringspartier vil der være tilslutning til et sådant arbejde. Der